

In memoriam Kékessy György

Szomorúan vesszük tudomásul a megmásíthatatlan valóságot, hogy Kékessy György lovagtársunk, 85 esztendőskorában, 2020. május 10-én végleg eltávozott közülünk.

Tiszafüreden, 1935. augusztus 7-én, Kékessy György földbirtokos és Okolicsányi Erzsébet gyermekeként látta meg a napvilágot. A Lónyay Református Gimnázium diákja volt, s utána a Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban folytatta a tanulmányait, s ott is érettségizett. Részt vett az 56-os forradalomban, a leverése után öccsével, Kékessy Dezsővel és nagybátyjával, Okolicsányi Miklóssal együtt elhagyta Magyarországot. 1957. január 17-én az Egyesült Államokba telepedett le, ahol a kaliforniai Los Angelesben kezdett új életet. Amerikában felöltötte a hadsereg egyenruháját, ejtőernyősként szolgált, majd okleveles díszkert és környezettervező mérnök lett. Évtizedeket töltött el a szakmájában, amelyben szép sikereket ért el. Munkája mellett fontos volt számára a magyarsága, tisztelte a nemzeti hagyományokat, ezért megérkezése után hamarosan bekapcsolódott az amerikai magyar kulturális életbe, cserkészmozgalomba és alapítója lett a Kárpátok Néptánccsoportnak. Jó ideig Kaliforniában, a Pesedai Magyar Református Egyház presbitereként is dolgozott a magyar református közösség érdekében. A Kaliforniai Mérnöki Kamara és az Amerikai Magyar Mérnöki Baráti Kör tagja volt.

Fiatalon, amerikai ejtőernyősként 1959-ben

Amerikában ismerkedett meg a feleségével, Isoz Gertrúddal, aki festőművész szüleivel 1949-ben hagyta el Magyarországot. A rendszerváltás után együtt települtek vissza a Kékessyek egykori vidékére, Tiszafüredre, ahol az egyik régi családi kúriát vásárolták meg. Szinte azonnal bekapcsolódott a helyi kulturális életbe és a református gyülekezet presbitere lett. Aktív közéleti személy volt, aki a fiataloknak is gyakran szervezett ifjúsági programot. Minden évben fogadást és nemzetközi összejövetelt rendezett, az amerikai függetlenségi nap megünneplésére, ami Tiszafüred földrajzi régiójának egyik társadalmi eseményévé vált.

Közéleti aktivitásáért és a magyar közösség érdekében kifejtett tevékenységéért nemcsak a városban, hanem johannita köreinkben is elismert és köztiszteletben álló személyiség volt. Tagozatunk jogi lovagja volt, akit még az emigrációban, harminchét évvel ezelőtt, 1983-ban Fáy Gedeon kommandátor avatott lovaggá.

Tiszafüredi otthonában a közösségi elismeréssel, a Teleki-díjjal

Mindannyian, akik ismertük, kedveltük és szerettük őt. Mosolygósan derűs, jóindulatú, őszinte és örök optimista természetű volt. Nem feledjük el szervező készségét sem: johannita alkalmakon lelkesen és precízen segítette a rendezvények protokolláris és technikai részét. Elmenetele mindannyiunknak nagy veszteséget jelent. A Johannita Magyar Tagozat nevében ezzel a megemlékező írással szeretnénk kifejezni az őszinte együttérzésünket Feleségének és családtagjainak, valamint bátyjának, egykori vezérlő kommandátorunknak, Kékessy Dezsőnek és családjának. Emléke legyen áldott mindannyiunk számára!

A kép közepén látható 2013-ban a csengeri Lovagi Napokon

Arday Géza (TL)